

خارج از کنترل و تحت کنترل

نویسنده: بارک پارسونز

بعضی روزها، به نظر می‌رسد همه‌ی دنیا برآشفته و از کنترل خارج می‌شود. با همه‌ی کشمکش‌ها و سردرگمی‌ها چاره‌ای نداریم جز نگرانی قلبی و بی‌مبالغه برای فرزندانمان و فرزندان آنها هنگامی که با جهانی نابسامان و خصمانه روبه‌رو می‌شوند. اما همچنان که تاریخ نشان می‌دهد، عمدتاً این همان احساسات پدران ما و پدران آنها است - در تمام گذشته‌های دور بعد از سقوط.

از طرف دیگر دنیا می‌خواهد این تصور را ایجاد کند که همه چیز کاملاً خوب است که همه چیز تحت کنترل است و صلح جهانی در همین نزدیکی‌هاست و تنها نیاز هست که همه‌ی ما تسلیم شویم، از هرآنچه به آن باور داریم دست‌برداریم و مدارا کنیم. اما حقیقت این است که همه چیز فقط خوب نخواهد بود؛ همه چیز عالی خواهد شد. قطعاً همه چیز تحت کنترل است و هنگامی که شاهزاده‌ی سلامتی بازگردد صلح جهانی فرا خواهد رسید. تا آن روز - که دعا می‌کنیم زودتر فرا رسد - ما در برابر آشفتگی‌ها، کشمکش‌ها و سردرگمی این جهان تلاش می‌کنیم و این واقعیت را در نظر داریم که خداوند حاکم است و کل دنیا در دستان اوست.

مشکل فقط در دنیا نیست بلکه در قلب ما نیز هست. درست همان‌گونه که دنیا خواهان ایجاد این تصور است که همه چیز را تحت کنترل دارد، ما نیز نه‌تنها خواهان ایجاد این تصور هستیم که همه چیز در قلب و خانه‌های ما تحت کنترل است بلکه در حقیقت خواهان داشتن کنترل کامل به‌مانند حکمرانی بی‌چون‌وچرا بر همه هستیم. می‌خواهیم همه ما را دوست بدارند، با نظر تحسین‌آمیز به ما بنگرند و می‌خواهیم دقیقاً آنها همان چیزی باشند که ما خواستار آن هستیم. علاوه‌براین می‌خواهیم دنیا تحت تاثیر ما قرار بگیرد و حتی گاهی دوست داریم دوستان‌مان کمی به ما حسادت کنند زیرا می‌بینند که گویا همه چیز کاملاً تحت کنترل ما است.

زندگی همیشه خوب نیست اما خداوند خوب است و همه چیز تحت کنترل اوست. یکی از راه‌هایی که او به ما نشان می‌دهد بر همه چیز کنترل کامل دارد این است که برای ما این موضوع را محرز می‌سازد که کنترل امور در دست ما نیست. او افکار پوچ ما از زندگی کامل در این‌سوی آسمان را درهم می‌شکند و با امتحان‌ها، دل‌شکستگی، مرگ و بیماری ما را به زانو درمی‌آورد. پدر با محبت‌مان اغلب ما را امتحان می‌کند نه برای اینکه بتوانیم از امتحان بگریزیم بلکه به این خاطر که ما را وادار کند به سمت کسی برویم که این امتحان را به ما داده‌است. زیرا همیشه هرگاه احساس کنیم بر همه چیز کنترل داریم به سمت او نمی‌رویم. به‌علاوه وقتی فکر می‌کنیم همه چیز تحت کنترل ما است آن‌طور که باید عبادت نمی‌کنیم. عبادت سپردن کنترل خیالی ما بر زندگی به کسی است که کنترل آنها به‌دست اوست و بیشتر از ما به آنها اهمیت می‌دهد. و برای همین به ما گفته شده است تمام اندیشه‌ی خود را به او واگذاریم - نه فقط آنهایی که فکر می‌کنیم کنترلی بر آنها نداریم - و به سوی پیشوا و کامل‌کننده‌ی ایمان یعنی عیسی نگران باشیم.

دکتر بارک پارسونز ویراستار مجله تیبل تاک و کشیش ارشد کلیسای سنت اندرو در استنفورد، فلوریدا، است. او ویراستار *Assured by God: Living in the Fullness of God's Grace* می‌باشد. نشانی حساب توییتر او @BurkParsons است.

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.